

2005

anul III évf.

nr. 11 szám

Trimestrul III negyedév

Segítség Mindenkinek - Ajutor pentru Toți

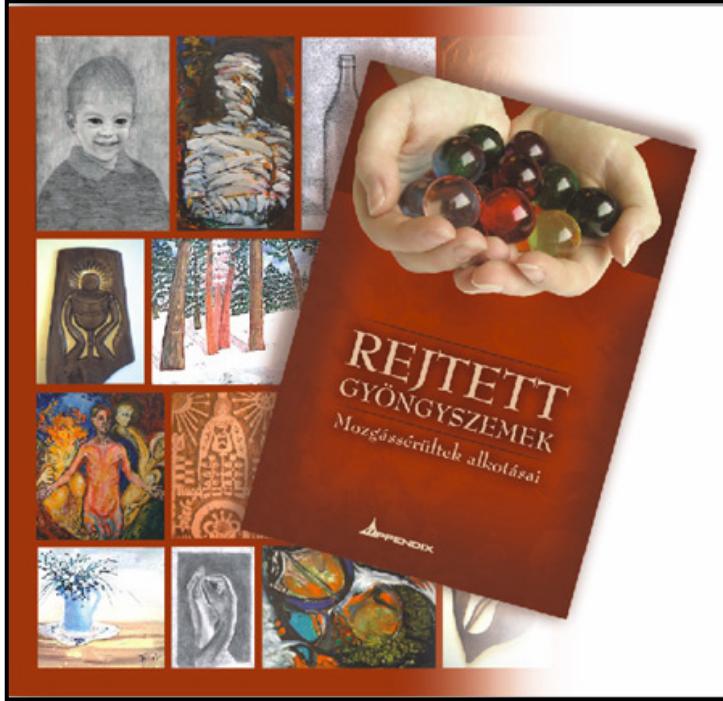
A Hifa-România Segítség Mindenkinek Egyesület negyedévi ingyenes hírlapja - Ziarul trimestrial gratuit al Asociației Hifa-România Ajutor pentru Toți

Könyvbemutató és tárlatmegnyitó Lansarea cărții și vernisajul expoziției *Rejtett gyöngyszemek* *Perle ascunse*

Mozgássérültek alkotásai / Lucrări ale persoanelor cu dizabilități

Ki vagy te, és ki vagyok én?
Mindannyiunkban van valami közös, hisz Isten gyermekei vagyunk, ettől vagyunk olyan értékesek. Más-más feladattal felruházva, mégis különbözök, így kiegészítve egymást. Megajándékoztak vagyunk, mert lehetünk sérültek vagy egészségesek, a kérdés ugyanaz: Képesek vagyunk-e kamatoztatni, kibontakoztatni, fejleszteni azt, amik van, megosztva másokkal, szolgálva környezetünket?

Ez a könyv fizikai sérült személyek munkáit tárja elénk, bizonyítva, hogy a sérülés nem akadálya annak, hogy felismerjük, fejlesszük, és mások szolgálatába állítsuk tehetségünket.

Simon Judit-Gy., Marosvásárhely

Szeptember 15-én d.u. 5 órakor a Deus Providebit Tanulmányi Házban (Marosvásárhely, Rózsák tere 61)

Cine ești tu, și cine sunt eu? Cu toți avem ceva comun, întrucât cu toți suntem copii lui Dumnezeu, prin asta suntem atât de prețioși. Însărcinați cu diferite sarcini, oarecum diferiți, totuși aşa complectându-ne unul pe celălalt. Suntem cei cărora ne este dăruit, căci putem fi cu dizabilitate, sau sănătoși, întrebarea e tot aceeași: Suntem în stare să fructificăm, să deprindem, să dezvoltăm ceea ce avem, împărțind cu alții, servind mediul din jurul nostru? Această carte ne prezintă lucrări ale unor persoane cu handicap fizic, dovedindu-ne că handicapul nu este un obstacol în a ne recunoaște, dezvolta și a pune în slujba celorlalți talentele.

Simon Judit-Gy., Tg-Mureș
Traducere Györgyi Júlia

În 15 septembrie la orele 17 Casa Deus Providebit (Tg-Mureș, P-ța Trandafirilor 61)

Fehér Árpád

1964. szeptember 16-án született Székelyudvarhelyen. Sajnos egy sikertelen fejegysugrás miatt a 6-os és 7-es nyakcsigolyája eltört, melynek következtében teljes harántvelő sértést szenvedett. Amatőr szinten fest.

Csorba István

1963. május 11-én született Széken, Kolozs megyében, már sérülten jött a világra, csípőficcammal. Elvégezte az általános iskola nyolcosztályát. 21 éves korától ír.

Sa născut la data de 11 mai 1936 la Sic, jud Cluj. A venit pe lume deja cu un handicap fizic, luxație congenitală de șold. A terminat opt clase. La 21 de ani a început să scrie.

Kertész Lenke

1946. augusztus 12-én született. Négy hónapos korától sérült. 1996. szeptember 23-tól a Szent Erzsébet Öregotthonban, Gyergyószentmiklóson él. Ő ír.

Sa născut la data de 12 august 1946. Din 23 septembrie 1996 trăiește în căminul de bătrâni St. Elisabeta din Gheorgheni, jud. Harghita. De la vîrsta de patru luni trăiește cu deficiențe fizice. Ea scrie.

Sa născut la data de 16 septembrie 1964 în Odorhei-Secuiesc. Din păcate după o săritură nereușită a suferit o fractură la coloana cervicală, vertebrală 6 și 7 în urma căruia a rămas paralizat. Pictează doar ca amator.

Mezei Attila

1965. november 25-én született Gyergyóban. 1997-ben súlyosan és visszafordíthatatlanul megbetegedett, betegségének neve: Sclerosis Multiplex. Fafaragászattal fogalkozik.

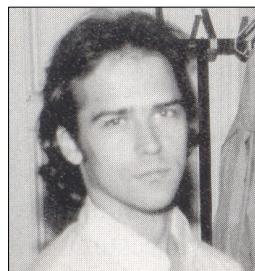
Sa născut la data de 25 noiembrie 1965 în Gheorgheni. În 1997 sa îmbolnăvit de o boala necrûtătoare și ireversibilă, numită: Sclerosis Multiplex. Se ocupă cu sculptură în lemn.

György Alfréd

Mozgássérülteként született Csíkszentdomokoson, 1975. április 22-én. Versei az életről és általános emberi problémákról szólnak.

Sa născut ca persoană cu dizabilități la Sândominic, în data de 22 aprilie 1975.

Poeziile lui ne vorbesc despre viață și problemele generale ale oamenilor.

Nagy Krisztina-Ilona

1982. szeptember 24-én született Marosvásárhelyen. Izomsorvadásban szenved. Két éve rajzol. Legföbb vágya, hogy rajzai megihitséget sugalljanak.

Sa născut la data de 24 septembrie 1982 în Târgu-Mureș. Suferă de Distrofie musculară. Desenează de doi ani. Dorința ei este ca desenele sale să inspire intimitate.

Kacsó Lívia-Lidia

Parajdon, Hargita megyében született, 1961. augusztus 28-án. Fizikai sérvülteként jött a világra Lobstein körben szenved, csontgyengeségből származó gerinc- és mellkasferdülése van, ezen kívül csípőficcamos. Verset ír.

Kelemen Attila

1973. november 23-án született. Jelenleg Szentkirályon lakik. 1985-ben, 12 évesen, leesett a fáról, hátgerincsérülést szenvedett, azóta kerekesszékben él. Agyagmintázással foglalkozik.

Sa născut la data de 23 noiembrie 1973 în prezent trăiește în Sâncraiu de Mureș. În anul 1985 la vîrsta de 12 ani a căzut de pe copac în urma căruia a suferit o fractură la coloana vertebrală și de atunci trăiește în cărucior cu rotile. Se ocupă cu lutărit.

Székely Miklós

Marosvásárhelyen született 1965. június 7-én. 1999. nyarán infarktust követő szélütés érte, mely féloldali bénulást okozott, most bal kézzel fest. Festésen kívül verseket és prózát is ír.

Sa născut la data de 8 martie 1981 în Târgu-Mureș. La naștere, din neatenția doctorilor a devenit o persoană cu handicap. Încă din copilărie scrie poezii.

*Osszeállítva a Rejtett gyöngyszemek nyomán
Redactat după Perle ascunse, Traducere Györfi Júlia*

Sa născut în Târgu-Mureș la data de 7 iunie 1965. În vara anului 1999 după un infarct a suferit și un atac cerebral, în urma căruia a rămas cu o semipareză, în prezent el pictează cu mâna stângă. În afară de pictură, mai scrie poezii și proze.

Az idő múlik, az emlékek megmaradnak

Vremea trece, amintirile rămân

V.

(folytatás az előző számból)

A legnagyobb szerénységgel is el kell ismernem, hogy a második emeleten elég nagy népszerűségnak örvendtem. Az emelet piros színű volt, a csoportunk hármas. (elég kozmopolita csoport, mert három országból valók voltak a gyermekek; Magyarországról kilencen; Angliából egy kislány, Ashley; Szaud-Arábiából volt Hamid barátom, akiel elég zavaros angol nyelven értekeztem az elején, de idővel a tudásom elfogadhatóvá vált, mert vásároltam egy magyar – angol szótárt, amelyből az alap szavakat megtanultam, és így jutottam elég jó kapcsolatteremtéshez ezzel a fiúval, aki két évvel volt kisebb, mint én, és nagyon szímpatikus volt; Japánból volt Suku, orvostanhallgató volt Budapesten, aki velünk együtt gyakorlatozott, rendkívül aranyos és vicces alak, minden jökedvű és azzal a jellegzetes ázsiai mosollyal az arcán; és én voltam Romániából). Fogalmam sincs, mi volt ennek a népszerűségnak az oka, a lényeg az, hogy mindenki kedvelt.

Egy reggel, kevésbé kellemes esemény történt, amikor a lábunkra tett szerekkel gyakorlatokat végeztünk. Barbarával voltunk, egy asszisztensnővel, aki egy pillanatra elfejtette, hogy a vállamat fogja és elengedett. Akkor tudtam meg, hogy mit jelent a gravitáció, mert hátraestem, mint egy kivágott fa, csakhogy én pont a fejemen álltam meg. Közel öt perc múlva tértem magamhoz az ágyamban, körlvéve egy csomó emberrel, vagyis mind az öt asszisztensnő, aki szolgálatos volt, és szegénykék olyan sápadtak és ijedtek voltak, mintha egy feltámadt mumiát láttak volna, nem pedig engem, Coty. Abban a pillanathan fel akartam emelkedni, mintha mi sem történt volna, mert mintha más dimenzióból jöttem volna, és teljesen kívül mindenben, ami tulajdonképpen történt. Ez minden döntő volt, amíg jött Éva és a rá jellemző gyöngédéssel és finomsággal megmagyarázta, hogy állnak a dolgok. Ezen kívül szörnyen fájt a fejem, amely, habár a linoleummal borított cementtel kegyetlenül összeütközött, nem törött be, az én és föleg a szegény Barbara örömkére, aki a kétségbreesés müemléke volt, s akinek az arcáról le lehetett olvasni a legmélyebb érzéseket, amelyekre képes egy emberi lény.

Igy azon a nem kívánt tavaszi napon kénytelen voltam biztonság kedvéért az épület alagsorába menni, ahol egy kórházfél volt négy kórteremmel olyan esetekre, amelyek orvosi gondozást, vagyis gyógyszeres kezelést igényelnek, vagy ha influenza vagy más fertőző betegség jelent meg, el voltál különítve a többiről.

Miután beértem a kórterembe, amely tulajdonképpen egy szoba volt két ággal, egy asztalkával és egy televízióval, megláttam, hogy nem is olyan fekete a helyzet, amilyennek elején hittem. Azután nem lévén más választásom, megbékültem, habár kicsit nehezen, a gondolattal, hogy egyedül leszek. Az első, két éjszaka kicsit nehéz olt, mert hiányzott a fenti „éjszakai élet”, habár kitűnő körülmények voltak ott is. Mégis vágyakoztam az én embereimhez, akikkel jót és kevésbé jót megosztottam.

Éva volt a napsugár, amely naponta bevilágította a lelkem szürkületét, felszínre hozva mindenzt, ami az én lényemben jó volt. Mindig gyönyörű mosollyal lépett be, olyan mosollyal, amely a kis helyiséget kozmikus nagysággá változtatta, ahol senki és semmi nem számított, mert csak én és ő voltunk. Úgy, ahogy megígérte, amikor kevés szabádideje volt vagy ment haza, eljött és beszélgettünk mindenről, ami aznap odafent történt, tréfálkoztunk, nevetünk mindenben. Egyszóval éreztette velem, hogy az élet az összes nehézségeivel és szerencsétlenségeivel is szép, ha tudod, hogy milyen szemszögöből néz. Sajnos, mikor legjobban éreztük magunkat és elfejtettük teljesen az idő fogalmát, jött az elválás pillanata, egy pillanat, amelyet magamban a legnagyobb átkokkal sújtottam, mert elvette mellőlem azt, aki számomra minden jelentett akkor, de azzal a gondolattal váltunk el, hogy holnap is nap van, és biztosan viszontlájtuk egymást.

(continuare din numărul anterior)

Trebui să recunosc cu toată modestia că aveam o cotă de popularitate destul de ridicată la etajul doi, etaj ce avea culoarea roșie, grupa a treia, (o grupă destul de cosmopolită pentru că erau copii din trei țări, din Ungaria erau nouă; din Anglia era o fetiță, Ashley; din Arabia Saudită era prietenul meu Hamid cu care mă înțelegeam într-o engleză cam încâlcită la început, dar care pe parcurs a devenit una acceptabilă, pentru că mi-am cumpărat un dicționar Ungaro-Englez din care am învățat cuvintele de bază și astfel am ajuns la o comunicare destul de bună cu acest băiat, ce era cu doi ani mai mic decât mine și era foarte simpatic; din Japonia era Suku, un student la medicină acolo în Budapesta care facea practică alături de noi, era un tip extrem de nostrim și foarte bun, tot timpul era bine dispus și cu acel zâmbet specific asiacilor mereu pe buze și mai eram eu din România) cauza acestei popularități habar n-am care a fost, cert era faptul că absolut toată lumea mă îndrăgea.

O întâmplare mai puțin plăcută, pentru mine și nu numai, s-a petrecut într-o dimineață, atunci când în timpul acelor exerciții cu aparatul puse pe picioare eram cu Barbara, o asistentă ce preț de o clipă a uitat că mă ținea de umeri și mi-a dat drumul. Atunci am aflat ce înseamnă gravitația pentru că am căzut pe spate așa cum cade un copac tăiat, doar că eu am aterizat direct în cap.

M-am trezit după aproape cinci minute de inconștiență în patul meu înconjurat de o grămadă de lume, adică toate cele cinci asistente ce erau atunci de serviciu și care aveau săracele niște fețe palide și speriate de parcă văzuseră o mumie readusă la viață, nu pe mine Coty. Pe moment am vrut să mă ridic că și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, pentru că atunci eram parcă venit din altă dimensiune și eram complet pe din afară cu ce se petrecute. Astă din clipa când a venit Éva și mi-a explicat cu blândetea și delicatețea ce o caracterizau, cum stau lucrurile. În afară de asta mă dorea îngrozitor de tare capul care, deși a avut un impact teribil cu suprafața de ciment acoperit cu linoleum nu s-a spart, din fericire atât pentru mine cât mai ales pentru sărmanta Barbara. Am cunoscut pe chipul ei un monument al disperării, cele mai intense trăiri de care este capabilă o ființă umană.

Astfel, în aceea zi nefastă de primăvară, am fost nevoit să mă duc pentru mai multă siguranță, la subsolul clădirii, acolo unde se afla un fel de spital cu patru saloane pentru cazuri ce necesitau îngrijiri medicale, sau pentru izolare celor care contactau eventuale boli contagioase.

După ce am ajuns în salon, ce era de fapt o cameră cu două paturi, o măsuță și un televizor, mi-am dat seama că situația era chiar așa de neagră precum crezusem inițial. Ulterior, neavând alternativă, m-am împăcat (cam greu ce-i drept) cu ideea că voi fi singur, chiar dacă primele două nopti mai ales au fost cam dificile. Și astă fiindcă-mi lipsea tocmai acea *viață nocturnă* de sus, îmi era totuși un dor nebun de toți oamenii mei cu care împărteam bune și mai puțin bune.

Éva era raza de soare ce-mi lumina în fiecare zi bezna sufletească scotând la suprafață tot ce avea mai bun ființă mea. Ea intra într-o deuna cu acel zâmbet superb, un zâmbet ce facea ca acea încăpere mică să se transforme într-o imensitate cosmică, unde nimici și nimic altceva nu mai conta, pentru că eram doar eu și ea. Așa cum îmi promisi, atunci când avea puțin timp liber sau când pleca acasă venea și vorbeam despre tot ce se întâmplase în ziua respectivă sus, glumeam, râdeam despre tot și toate. Într-un cuvânt, mă făcea să simt că totuși la urma urmei viață cu toate greutățile și nenorocirile ei, era frumoasă dacă știai din ce perspectivă să o privești. Din păcate, atunci când ne simteam mai bine și pierdeam complect noținea timpului, venea momentul despărțirii, un moment pe care-l blestemam în sinea mea cu cele mai grele blestemé, fiindcă mi-o lúa de lângă mine pe cea care însemna totul pentru mine atunci. Cu toate acestea, ne resemnăm despărțindu-ne de fiecare dată cu siguranță că ne vom revedea. După ce pleca urmău câteva clipe de liniște absolută, clipe ce durau parcă o eternitate, când pur și simplu nu știam dacă mai trăiesc sau eram doar un suflet

Miután elment, néhány pillanatig teljes csend következett, egy örökkévalóság, amikor egyszerűen nem tudtam, hogy élek vagy egy eltévedt lélek vagyok egy hibás test foglyaként. Ebből az átmeneti helyzetből csak akkor jutottam ki, amikor éreztem és meghallottam a szívem ütemes dobogását. Ez volt a jel, hogy végül visszatértem a valóságra.

Annak ellenére, hogy elég hamar eltelt az a 12 nap, amit többnyire egyedül töltöttem ott lenn, amely napok bizonyos jóit is tettek nekem, mert kipihentem magam és feltöltödtem, végre eljött a nagyon várt nap, amikor visszajöttem az emberek közé, ahova már annyira vágytam. Emlékszem, mintha tegnap lett volna, egy csodálatos áprilisi reggel volt, amikor a doktornő, egy nagyon kedves és udvarias személy, rendkívüli humorérzékkel, bejött a megszokott orvosi vizitre, és, miután megvizsgált, kissé lehajolt, és a fülembé súgta a következő mondatot: „Drága Coty, elmehetsz, de többet ne „hajts végre” kényszerleszállást!”. Persze, mikor azokat a szavakat hallottam, azt hittem, az egész világgyegyetem az enyém, és a nap, amely fölöslegesen csillogott a kék égen, az én legjobb barátom, egyszerűen úgy jött, hogy megcsökoljam, amilyen erősen csak tudom, és mondjam: doktornő, teljes lelkemből szeretem. De elég erős voltam ahhoz, hogy uralkodjam magamon, és ne tegyem nevetségesen magam, úgy, hogy egy egyszerű és meggyőző: „Mindent nagyon köszönök!” – re szorítkoztam.

CotlerCristian Attila
(fordította Réti Ilona)

Életem kálváriája / Calvarul vietii mele

V.

(folytatás az előző számból)

Szaladt az idő, a szüleim egy nagy házat terveztek, amire az anyagot már rég beszereztek lassanként a munkákból meg a sok disznó és borjú beadásból.

Rá egy pár hónapra két hétforgása alatt kalákával meg is épült a ház, de nekem nem volt nagy öröömöm benne. A nővérem közbenjárásával bekerültém egy úgynevezett speciális iskolábá, aminél az elején én nagyon örvendtem. Sajnos, mikor megláttam, hogy mi is van ott, majd szírohamot kaptam. Eljött az a bizonyos nap, amikor olyasmivel találkoztam, amit még álmomban sem mertem elképzelni.

Szép ragyogó szepemberi délelőtt volt, amikor a nővéremék kis Moszkvics-a befordult egy nagyon sáros kis faluba, ahol nemsokára találtunk egy nagy udvart, négy hatalmas emeletes épülettel. Az elsőnek és a másodiknak az ablakai be voltak rácsozva. Megdöbbenvé kérdeztem:

- Mondd Irén, mi van itt, börtön?
- Nem börtön, hanem a te új iskolád, itt fogsz ezután tanulni.
- Na nem, ezt nem teheted velem, hogy én itt maradjak.
- Sajnos, ez van, meglátod, hogy majd megszokod - csillapított a sógorom a volán mögül.

Mire beléptünk az épület ajtaján, éppen kicsengették, és, ne adj Úr Isten, mit látok? Egy csomó rokkant gyerek csúszik-mászik le az emeletről, mindenki kopaszok, csíkos szetterben és fekete nadrágban, már csak a szám hiányzott a hátukról. Lassan éreztem, hogy rosszul leszek.

Jó pár órába került a sok biztatás, de én semmi áron nem voltam hajlandó ott maradni.

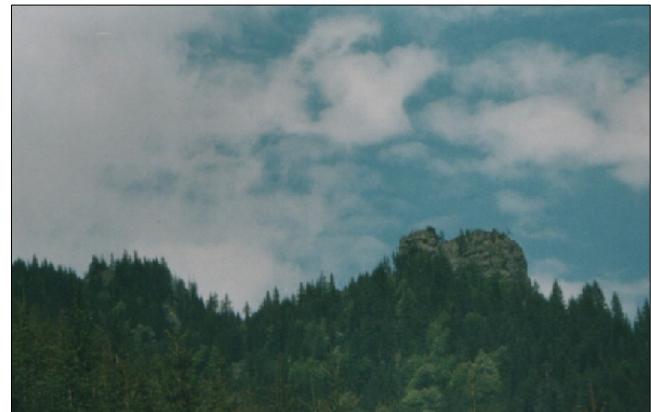
- Ha nem maradsz itt, akkor egész életedben otthon fogsz dolgozni, és soha nem lesz belőled semmi-, mondta a nővérkém, engem simogatva - jól gondold meg. Igen, mit választhattam volna. Miután elkészítették a papírokat, értem jött egy alacsony nagy pocakos ember, megfogott, mint egy zsákot, és bevitt egy kis szobába, ahol szempillantás alatt haj nélkül maradtam. Szóval,

rătăcit, prizonier al unui corp defect. Îeșeam din acea stranie stare de transă doar atunci când simteam și auzeam bătăile sacadate ale imimii, era semnalul că finalmente reveneam la realitate.

Cu toate acestea au trecut destul de repede cele 12 zile cât am stat oarecum singur acolo jos, zile ce totuși intr-un fel mi-au făcut bine pentru că m-am odihnit și mi-am reîncărat baterile. A venit aşadar și mult aşteptata zi când am revenit printre oamenii de care mi-a fost atât de dor. În minte de parcă ar fi fost ieri, că era o superbă dimineață de aprilie atunci când doctorița, o persoană foarte maleabilă și stilată, cu un simț al umorului ieșit din comun, a venit în obișnuita vizită medicală și, după ce m-a consultat, s-a aplecat ușor și mi-a șoptit la ureche următoarea frază: „Coty dragă, ești liber să pleci, dar să nu mai faci aterizări forțate!”

Sigur că atunci când am auzit acele cuvinte am crezut că întregul univers îmi aparținea numai mie și că soarele ce strălucea imperial pe cerul albastru era cel mai bun prieten al meu. Pur și simplu îmi venea să o sărut căt puteam de tare și să-i spun: dna doctor, vă iubesc din tot sufletul. Am avut însă tăria necesă de a mă abține și de a nu mă face de râs, așa că m-am rezumat doar la un simplu și convingător: mulțumesc foarte mult pentru tot!

CotlerCristian Attila (Bistrița)

(continuare din numărul anterior)

Timpul zbură repede. Părinții mei au făcut proiecte pentru o casă mare pentru care, încetul cu încetul și-au procurat materialele din munca lor și din porcii și viței contractați.

Peste câteva luni, în doar două săptămâni s-a construit casa, însă eu nu am fost bucuros de acest lucru.

Prin intervenția surorii mele am ajuns la o aşa numită școală specială, pentru care m-am bucurat foarte mult la început. Din păcate, când am văzut ce e acolo, era să fac infarct. A sosit și ziua cu pricina, când am avut parte de ceea ce nici nu îndrăzneam să visez până atunci.

Era o dimineață strălucitoare de septembrie, când moscăciul mic al surorii mele a intrat într-un sat mic, plin de noroi, unde am ajuns repede într-o curte înconjurată cu patru clădiri uriașe cu etaj. Prima și a doua clădire aveau gratii pe ferestre. Am întrebat înmormurit:

- Spune, Irén, ce este aici? Închisoare?
- Nu e închisoare. E nouă ta școală. Aici vei învăța de acum încolo!
- Nu! Nu poți să-mi faci mie acest lucru! Nu mă poți lăsa aici!
- Din păcate, aşa va fi. Vei vedea că te vei obișnui cu timpul, – mă liniștea cumnatul meu de la volan.

Când am intrat în clădire tocmai sunaseră de pauză ... Doamne, ce văd? O mulțime de copii handicapați aluneca, – se tărau pe scări de la etaj. Fiecare era chel, având jereuri cu dungi și pantaloni negri. Numai numerele le lipsea de pe spate. Am simțit că mi se face rău.

Au trecut câteva ore bune de îndemn din partea celor din jurul meu, dar eu nu m-am înduplecărat să rămân sub nici o formă.

- Dacă nu rămâi aici, atunci vei lucra acasă toată viața și niciodată

többet húzott ki kézzel, mint amennyit levágott a géppel, amit én meg is köszöntem magyarul, elküldve az Anyukájába. De meglepetésemre azt mondta:

- Semmi baj, fiam, még sokat fogunk együtt lenni. - Ezután ismét a hátára kapott, de most már nagyon durván, majd eltörte a csuklom, lehúzott egy sötét pincébe. Ott egy szennyes rácsra tett, kaptam egy nagyon bűdös kulcsszappant, és rám engedte a hidegvizet mondva:

- Ai cinci minute, bozgore!

Mire egy picit felmelegedett a víz, már a szappant sem tudtam egészen lemosni magamról, mert már jött is hűn szeretett bitorlóm, és le is zárta a vizet. Hozzámb dobott egy rongydarabot, ami olyan tiszta volt, hogy az otthoni lábtörölt szívesebben elfogadtam volna. Közben már délután hármat mutatott az óra, szakadó szívvel búcsúztam el a nővéremtől és a sógoromtól.

Miután ott maradtam egyedül, nagyon sokat imádkoztam, hogy az Úr megbocsássa bűneim és segítsen meg, hogy átléljem ezt is.

Otödikes voltam, iskolatársaim sem fogadtak valami jó szívvvel, törekedtem, hogy jól menjen a tanulás, de nem állt oda az eszem, mert nem tudtam beletörödni sorsomba és abba, amit művelnek itt velem.

A második évharmad már jobb volt, a tanárok kezdték úgy kezelní, mind egy felnőttet, mert bizony már benne voltam a korban, hiszen sok évet kimaradtam az iskolából a sok műtéttel miatt (tizenegyzer voltam megnőtte, amiről nem nagyon szeretnék írni, csak annyit említek meg, hogy 16 évesen 26 kg voltam).

Az ötödik osztályt végre sikerült kijárnom. De nem kívánom az utolsó ellenségemnek sem azt, amit átszenvedtem. Itt csak egy pár sorban idézem. Reggel 6-kor keltünk a pedagógus ordításával, sorba kellett állni (ülni) a falhoz, csak egy szál alsónadrágban mezítláb a hideg betonon. Aki nem tudott járni, annak nem volt kellemes a hideg folyosón, a csupasz betonon várni, amíg az osztályok felsorakoznak, aztán jó hideg vízzel mindenütt lemosdani, mert ott állt mellettünk a hajcsár, aki sokszor hahotázva ránk engedte a hideg vizet, és majd meghalt a röhögéstől, hogy mit tudott velünk művelni. Panasszal fordultunk többször is az igazgatóhoz, de semmi nem történt, sőt még rosszabb lett, mert, mint megtudtuk, rokonságban álltak. Azután többet vert és molesztált minket, amíg kitört a háború, de oly nagy, hogy még a rendőrök is kiszálltak, és valahogy megszabadultunk tőle. Az étel, párdon a locsát, amit ettünk, tele volt gusztustalan rovarokkal. De Isten ott volt és erőt adott, és én a mai napig is nagyon csodálkozom, hogy bírtam ki mindezt.

Már a nyári vakáció jobb volt, mert a nővéremnél voltam Vajda-keresztúron egy pár percre Hunyadtól, egy remek kis magyar faluban. Ott lakott Irén albérletben, és abban az időben onnan navétázott Hunyadra a téglagyárba, ahol mint fökönyvelőn dolgozott.

Az életem utolsó napjáig nem felelem el az ott töltött napokat, talán az volt a legjobb gyerekkor élményem. De minden jónak vége szokott lenni. Megkezdődött egy új tanév, jöttek a könnyek, a szapora szívdobogások, a rossz emlékek és minden kezdődött előlről.

Az első naggyűlésen az igazgató elpanaszolta, hogy mivel nagyon sokan vagyunk, felvették a kapcsolatot egy másik iskolával és egy - két osztályt át fognak helyezni. Hát én nagyon kértem az Istant, három napon át, hogy az én osztályom is beleessék. És rájöttem, hogy az Úr szeret engem, mert az a 6 c ment, amelyben én is voltam. Pár nap múlva felraktak minket egy dubába, nem volt már csíkos ruha, és még kopaszok se voltunk. Irány Nedelea-ra egy liceumba.

(folytatjuk)
Berecki Antal, Marosvásárhely

nu se va alege nimic din tine, spunea surioara mea mângâindu-mă. – Gândește-te bine!

Da. Ce alternativă aveam? După ce mi-au făcut hârtile, a venit după mine un om scund cu burta mare, m-a prins ca pe un sac și m-a dus într-o cameră mică, unde, cât ai vedea cu ochii, am râmas fără păr. Mai multe fire mi-a smuls cu mâna decât le-a tăiat. I-am și mulțumit în limba maghiară trimițându-l în „Mămica lui”. Dar spre mirarea mea mi-a zis:

- Nu-i nimic, fiule, vom mai fi noi împreună mult timp! După aceea m-a luat iar pe spatele lui, dar mult mai brutal, era să-mi rupă mâna, m-a dus într-un beci întunecat. Acolo m-a pus pe un grătar murdar, mi-a dat un săpun de rufe care mirosea urât și a dat drumul la apă rece spunând:

- Ai cinci minute, bozgore!

Pe când s-a mai încălzit puțin apa a și apărut mult iubitul meu „proprietar” (agresor) și a închis apa. Nici săpunul nu l-am putut clăti de pe mine. Mi-a aruncat o cărpă, care era aşa de curată încât preferam ștergarul de picioare de acasă. Între timp s-a făcut ora 3 după ameață. Cu inima sfâșiată, mi-am luat râmas bun de la sora mea și de la cumnatul meu.

După ce am râmas acolo singur, m-am rugat foarte mult ca Domnul să-mi ierte păcatele și să mă ajute să supraviețuiesc. Eram în clasa a cincea. Nici colegii mei de scoala nu m-au primit cu prea bună inimă. M-am străduit să învăț bine, dar nu mi-a stat capul la învățat, deoarece nu mi-am putut accepta soarta și ceea ce faceau aici cu mine.

În trimestrul al doilea a fost mai bine. Profesorii au început să mă trateze ca pe un adult, deoarece într-adevăr eram mai mare, pentru că din cauza multor operații am lipsit mulți ani de la școală (Am fost operat de unsprezece ori, despre care nu vreau să scriu. Menționez doar că la 16 ani aveam 26 de kg.).

În sfârșit am absolvit clasa a cincea. Dar nu-i doresc nici celui mai aprig dușman al meu să treacă prin ceea ce am trecut eu. Aici le descriu doar în câteva rânduri despre viața mea de atunci: dimineața la 6 ne trezeau urletele pedagogului, trebuia să ne aliniem (sau ședem) lângă perete, în izmene, desculți pe betonul rece. Celui care nu putea să umble nu-i era plăcut să aștepte pe betonul gol al corridorului rece până se aliniază toate clasele, iar după aceea să se spele cu apă rece peste tot. Pentru că acolo stătea lângă noi vechilul, care de multe ori hohotând dădea drumul la apă rece peste noi, și murea de râs pe seama noastră. Ne-am plâns de multe ori directorului, dar nimic nu s-a întâmplat, dimpotrivă s-a schimbat în mai rău deoarece erau rude, după cum am aflat mai târziu. După aceea ne-a băut și ne-a molestat mai mult până când a izbucnit războiul, dar atât de mare încât au venit și jandarmii și în sfârșit am scăpat de el. Mâncarea, pardon lăturea pe care o mâncam era plină de gângăni dezgustătoare. Dar Dumnezeul a fost prezent și ne-a dat putere, iar eu și în ziua de azi mă mir cum de am putut răbdă toate acestea.

Vacanța de vară a fost mai bună, deoarece am fost la sora mea la Cristur, la mică distanță de Hunedoara, într-un mic splendid sat maghiar. Acolo stătea Irén în chirie și de acolo făcea naveta la fabrica de cărămizi din Hunedoare, unde lucra ca contabil șef. Nici în ultima zi a vietii mele nu voi uita zilele petrecute acolo, poate au fost cele mai plăcute amintiri ale copilăriei mele. Dar și cele mai bune se sfârșesc odată. A început nouă an școlar, au urmat lacrimile, bătăile mai rapide de inimă, amintirile rele și totul începea din nou.

La prima adunare generală directorul se plângea, că suntem prea mulți, și a luat legătura cu o altă școală, unde una sau două clase vor fi transferate. Timp de zece zile m-am rugat la Dumnezeu ca clasa mea să fie printre ele. M-am convins că Domnul mă iubește căci clasa a 6-a C, în care eram și eu, a fost transferată. Peste câteva zile ne-au îmbarcat într-o dubă. N-am mai avut îmbrăcăminte în dungi și nici nu mai eram cheli. Direcția, un liceu din Nedelea.

(vom continua)
Berecki Antal, Tg.Mureș
Traducere: Réti Ilona

SZELTERSZ 2005 SELTERS

Én is részt vettetem a 2005 Aug. 1-7 között szervezett szelterszi táborban. 1-én megérkezés után a résztvevők a ház előtt található téren üdvözölték egymást. A kicsomagolás és pihenés után ismét ott gyűltünk össze, ahol először a páros bemutatkozás után, mindenki bemutatta az egész közösségeknek az általa megismert személyt. minden reggel a közös reggeli előtt, a fürgébek már hat órakor felkeltek, hogy megmártózhassanak a Nádas fürdő hatékony, nagyon egészséges, de „melyen átható illattal” rendelkező vizében. Ebéd előtt a papunk misét tartott, mely igazi mély percekkel ajándékozott meg minket. Előtte közös programra került sor. Ez egy közös elmelkedésből állt. minden napra más témát vetettek fel a táborvezetők. Feldolgoztuk Zakeus történetét, szó került hivatásstudatunkról, küldetésünkről e világban, vagy pedig felolvastunk egy igét a szentírásból. Négyeszemélyes csoportokra oszolva közösen megbeszélük véleményünket, gondolatainkat, miután a csoportvezetők előadták az egész tábornak a csoportmunkának gyümölcsét. Szerdán magyarországi vendégeink érkeztek, másnap aztán európai Fraternitás szellemisége fényében mutatták be nekünk az ottani munkájukat. Így érdekes információkat tudtunk meg magyarországi testvéreinkről és tevékenységeikről. Ezt követően ebédeltek, amit szokásunkhoz híven közös imával kezdtünk és végeztünk. Ezután szabad idő következett. mindenki kedve szerint azzal tölthette ezt az időt, amit óhajtott. Ez állt délutáni alvásból, csoportos strandolásból, vagy akár udvarlásból. A strandolást Vlahita Gyöngye nevű strandon ejtettük meg, ami négy km-re volttáborozó helyünkötől. Itt két medence, hideg sör, fagyi és finom kürtskalács várt minket. Meg kell említenem, hogy a mozgássérülteknek voltak kísérőik is, akik segítették az öltözködésben, tisztálkodásban és elkísérték őket a programokon. A tábor színesebbé tette a Csíkszeredában tartandó sportnapok, ahol a mozgássérültek ill. egészséges személyek versenyezhettek különböző sportágakban. Én is kipróbáltam ügyességeteket tekézésben, golyódobásban és malmozsban. Társaim résztvették még: gyorsasági versenyben, ügyességi próbákon, karikadobásban, és triciklisben. Sérült és egészséges egyaránt jól mulatott, a szurkolók lelkesen bíztatták a versenyzőket. A dijkiosztáson mindenki kapott valami emléktárgyat, amit bíztatásnak szántak és egyben megköszönték a lelkes részvételt. Velünk tartott a sepsiszentgyörgyi Máltai szeretetszolgálat, aki támogatta az eseményhez a versenyzők díjait. Ugyan abban az időben, Csíkszeredában került megszervezésre az Illyés koncert, melyet annyi erdélyi oly nagyon várt. A szép eseményt egy gyors zápor tette felejthetetlenné, ami a táborozók egy részét bőrig áztatta. A csapatunk többi tagjai, akik nem vettek részt ezen égi tüneményben ez alatt mély csendes álmokban töltötték az éjszakát. Utolsó délelőtti foglalkozásunk befejezéseként kis emlékkártyákat írtunk egymásnak, amiben őszintén leírtuk miért örven-

și eu am participat în tabăra din Selters organizat în data de 1-7 august 2005. La 1 august, după sosirea participantii s-au salutat reciproc în fața casei. După despachetare și puțină odihnă ne-am adunat din nou pe terasa casei, unde după câteva minute de discuție în grupuri de câte două persoane, pentru a face cunoștință cu celălalt, fiecare a prezentat întregului grup, omul de lîngă el, pe care l-a cunoscut. În fiecare dimineată, înaintea de micul dejun consumat împreună, cei mai voioși s-au scutat încă de la ora șase, pentru a se îmbăia în apa eficientă, foarte sănătoasă, dar „cu un miroș pătrunzător” a băi termale „Nádas”. Înaintea prânzului, preotul nostru a ținut o slujbă care ne-a oferit niște minute adânci, spirituale. Dar înainte de asta au avut loc programe comune. Am discutat, reflectat și meditat împreună. Organizatorii, ne-au pregătit în fiecare zi subiecte diferite. Am discutat pe marginea povestei lui Zaharia (din Biblie), despre chemarea noastră, sarcina noastră în această lume, sau am citit pasaje din Sfânta Scriptură. Împărțite în grupuri mici a 4-5 persoane, am discutat și ne-am împărtășit părerile, gândurile, iar după aceea coordonatorii grupurilor au prezentat întregului grup concluziile la care sa ajuns în fiecare grup. Miercuri 3 august ne au sosit oaspeți din Ungaria, iar a doua zi, în cadrul spiritual „Fraternitas” European, ne-au prezentat munca lor. Așa am putut lua cunoștință de lucruri interesante despre frații noștri din Ungaria și activitățile lor. După aceea urmase masa de prânz, care întotdeauna începea și se termina cu rugăciune. A urmat timp liber. Fiecare avea dreptul să-și petreacă timpul liber aşa cum vroia. Unii au dormit, alții s-au dus în grup la strand, sau chiar făcând curte fetelor. Strandul de la Vlahita era situat la patru km. de tabăra noastră. Aici ne-au așteptat două piscine, bere rece, înghețată și cozonaci gustoși. Trebuie să amintesc că persoanele cu handicap au avut câte un ajutor, care le-a ajutat la îmbrăcat, spălat, și le însoțea și la programe.

Viața de tabăra a mai fost colorată și cu excursia la Miercurea Ciuc, cu ocazia zilei sportive organizată pentru persoanele cu dizabilități, care împreună cu cei sănătoși puteau să concureze în diferite întreceri și ramuri sportive. Eu, personal mi-am încercat aptitudinile mele în bowling, aruncat bile, și moara. Partenerii mei au luat parte la întreceri de vitează cu scaune rulante, probe de îndemânare, aruncarea cercului și întrecerea cu triciclete. Persoanele cu dizabilități și cei sănătoși s-au distrat împreună de minune, iar suporterii încurajând cu suflet toate competițiile. La decernarea premiilor, fiecare participant a primit câte un suvenir, mai mult simbolic, pentru încurajare, și tot atunci s-a mulțumit tuturor pentru participare. Au ținut cu noi și cei de la Serviciul de Ajutor Maltez din Sfântu Gheorghe, care au asigurat premiile participantilor. Tot în această zi a avut loc în Miercurea Ciuc și concertul Illyés, care a fost așteptat de foarte mulți ardeleni. O furtună rapidă a făcut ca evenimentul să devină de neuitat, când o parte a celor din tabăra, rămași la concert s-au udat până la piele. Cealaltă parte a echipei, care nu a luat parte la acest spectacol grandios al naturii, a petrecut noaptea într-un somn adânc și liniștit. La sfârșitul ultimei noastre activități, am scris unui altuia câte un biletel, în care am scris sincer de ce ne bucurăm pentru partenerul de lângă noi, și cu asta dăruindu-ne reciproc o amintire dragă. Am avut parte de o mare experiență în această săptămână, deoarece am întâlnit foarte mulți oameni optimiști, cu bună dispoziție,

dünk a társunknak, ezzel kedves emlékkel ajándékozva meg egymást. Nagy élményben volt részem e héten alatt, hiszen nagyon sok optimista, jókedvű emberrel találkoztam, akik hátrányos helyzetük ellenére tudnak, vagy újból megtanultak elni, szembe mernek nézni a világgal, és megtudják mutatni, hogy ők is a társadalom tagjai. Nagyon öröökök, hogy részt vehettem e taborban, mert megerősítette az Úrban való hitemet, és megtanított arra, hogy sohasem szabad ezt feladni.

Csata Zoltán Sepsiszentgyörgy, Kovászna

care în ciuda handicapurilor pe care le au pot, sau au învățat din nou să trăiască, au curajul să se confrunte cu lumea și pot dovedi că și ei fac parte din această societate. Mă bucur că am putut participa la această tabără, pentru că mi-a întărit credința mea în Dumnezeu, și m-a învățat că am voie să renunț niciodată.

*Csata Zoltán Sf. Gheorghe, Covasna
Traducere Györfi Júlia*

A Szeretet mindenkié / Iubirea e a tuturor

Megadatott az Úr kegyelméből és a Fraternitás tagjainak szorgalmass munkája által, hogy részt vehettem a Szelterszi Fraternitás Táborban. Most vagyok először egy ilyen rendezéssel kezdeményezett táborban. Tudtam a szervezők nevéből adódóan, hogy a lehetőségekből a maximumot próbálják majd kihozni. És ez sikerült is.

A Fraternitás szellemiséget követve, a szeretet lékgöre, másik emberre való figyelés, egymás lelke építése volt a tábor alapvető lényegi meghatározója, amibe belefért a strandolás, gyógyfürdőzés, halászás, tehát szabad programok is.

És, ami számomra - gondolom - sorstársaim, testvéreim számára is – a leglényegesebb volt a délelőtti Isten igéjére alapozott igeolvasás, a Jézusi tanítások „boncolgatása”, annak kiscsoportokban való megbeszélése és személyes vélemények meghallgatása. Építő jellegű, életcélt kijelölt, minket munkára serkentő jelentősége volt. Arra ösztönözött minket, mozgássérülteket, betegeket, hogy válasszuk az igazi és egyetlen utat az üdvösségi felé: JÉZUS KRISZTUST, aki azt mondta magáról: „Én vagyok az ÚT, az IGAZSÁG és az ÉLET”.

A Fraternitás lényege ez, és ez egy nagy lehetőség számunkra, hogy kimozdulunk magányunkból, és a sorstársainknak elvigyük az örömhírt: azt, hogy Jézus Krisztusban lehet reménységünk, örömkünk, célunk az életben. Így a mi sajátos helyzetünkben is.

Nem engedhetjük meg magunknak, hogy szomorúság, letargia, depresszió legyen a győztes az életünk fölött. Dolgunk van.

Jézus azt mondta: „a munka sok, de a munkás kevés.” A mi munkánk elsősorban az, hogy sorstársaink felé nyújtsuk ki kezünket és segítsük az üdvösségi felé vezető úton. Erre nagyon jó példakép Henri François a Fraternitás megalapítója, atya.

Kaptunk egy igekártyát ajándékba, melyre ez az ige volt ráírva: „Kelj fel és jár!”

Kívánom a résztvevőknek, hogy a Szeltersz-i tábori együttlétünk is erre ösztönözzön minket, úgy ahogy egyik lelke testvérem mondta: „a tolószékünk legyen a szószékünk.” Lehessünk azok, akik az embertársainkat, de főleg sorstársainkat elvezetjük az Emmausz-i út kezdetétől a végéig.

A szomorúságból az örömbé - így is (mozgássérülteként) - akkor is, ha már a világ leírt minket, de Jézus NEM. Ő a gyengéket választotta, hogy ne tudja senki magának hinni az Úr munkája gyümölcsét. Jézus is ráébresztette az emmauszi tanítványokat, hogy nincs elveszve semmi. Sót most kezdődhet!

Jó volt együtt lenni a Szeltersz-i Szeretet közösségen. Köszönet érte mindenkinél, akik által együtt lehettünk. Hálá érte Istennek!

Fehér Árpád Székelyudvarhely

Din mila Domnului și prin munca sărăguincoasă a membrilor societății Fraternitas mi s-a dat ocazia să participe în tabără „Fraternitas” din Selters. Este pentru prima oară că-mi petrec timpul într-o asemenea tabără. Cunoșcând numele organizatorilor am știut că vor încerca să exploateze la maximum posibilitățile existente. Au și reușit. Caracteristicile de bază ale taberei au fost: atenția reciprocă, atmosfera de dragoste, grija omului de lângă tine, cultivarea sufletească a semenilor umânde spiritualitatea „Fraternitas”. Am avut timp și pentru strand, plajă, pescuit și alte programe libere.

Dar ceea ce a fost definitoare, cel mai important pentru mine și, mă gândesc că și pentru semenii, frații mei, erau: lecturile de înainte de masă bazate pe Sfânta Scriptură, discuțiile pe baza acestor lecturi, ascultarea părerilor personale ale celorlalți. Acest fapt avea un caracter constructiv, ne arăta un scop în viață, ne îndemnă la muncă. Ne-a îndemnat pe noi, persoanele cu dizabilități, bolnavi, să alegem adevărată și singura cale spre izbăvire, să-l alegem pe Isus, cel care a spus: „Eu sunt Calea, Dreptatea și Viață”.

Esența Fraternitas și mareea posibilitate pentru noi de a ieși din singurătate era și este de a duce veste de bucurie spre semenii noștri: aceea că speranța, bucuria și scopul nostru în viață este Isus. Își aşa, în condițiile noastre specifice.

Nu ne putem permite ca tristețea, letargia, depresia să învingă în viața noastră. Este mult de lucru, dar sunt puțini muncitori. Munca noastră este în primul rând aceea, să ne îndemnăm mâna spre semenii noștri și să-i ajutăm pe drumul care duce spre mântuire, izbăvire. Un exemplu foarte bun în acest sens este Henri François, înțemeietorul, părintele misiunii Fraternitas.

Cu toții am primit câte un card în dar pe care scria: „Ridică-te și umblă!”.

Doresc tuturor participanților ca prezența noastră în tabără de la Selters să ne îndemne în acest sens, astă cum un frate de suflet a spus: „scaunul nostru cu rotile să fie amvonul nostru, să fim acei care conduc oameni din jur, dar în special pe semenii noștri pe calea Emaus de la început până la capăt: Din tristețe în bucurie, și astă (fiind cu deficiență locomotorie) – și atunci dacă lumea ne-a casat deja, dar NU și Isus. El i-a ales pe cei slabii ca nimeni să nu-și poată asuma rodul muncii lui. Isus i-a trezit pe discipolii din Emaus să recunoască că nimic nu este pierdut. Dimpotrivă, să-ri putea începe acum!”

A fost placut să fim împreună în comunitatea Dragostei din Selters. Mulțumim tuturor, datorită căror am putut fi împreună. Slavă Tie, Doamne!

*Fehér Árpád Odorheiu-Secuiesc, Harghita
Traducere Réti Ilona*

A sérültet hozzáartozói / Familiile deficienților

Az a család, amelybe a sérült beleszületik, vagy sérültté válik – mint minden más család is – egy rendszer, melynek elemei vannak. Ezek az építőelemek a családtagok, a maguk helyükkel és szerepeikkel, mind a családon belül, mind azon kívül, a társadalomban. Ennek ellenére, sajnos, még ma is a legtöbb helyen a beteget egyedülálló individuumként kezelik és fogják fel. Az a fajta kezelésmód, gyógyítás, mely egyaránt figyel a betegre, mint annak családjára, környezetére; és úgy próbál meg változást elérni, hogy minden elemet bevon a gyógyításba, ez a komplex betegségértelmezés lényege. Ezzel kell nekünk is megismernednünk, és ezt elfogadnunk, ha a továbbiakban betegről és betegségről gondolkodunk.

Az előbbiekbén említem, hogy a család egy rendszer. Mint minden rendszernek – a családnak is egyensúlya van, mely egy betegséggel járó súlyos veszteség esetén természetesen felbomlik. A túlélés, feldolgozás és továbblépés – azaz az új helyzethez való alkalmazkodás kritériuma, egy új egyensúly megeremétele, létrehozása – együttes erővel, az új feltételek mellett. Tehát nem tagadva a történeteket, nem tekintve azokat meg nem törtéteknek – hanem meggyászolva azokat, felismerve és megnevezve a negatívumokat és pozitívumokat egyaránt; a továbblépés, túlélés végett. Figyelembe véve a fentieket, megállapítható, hogy a megfelelő alkalmazkodás, a gyógyulás vagy a helyzet stabilizálására megtett lépések egy komplex út építőkövei, melyhez közös erőre, igazi együttműködésre, csapatmunkára van szükség. Paradox módon, éppen ez szokott elmaradni, kifelejtődni a gyógyulás folyamatából. Tisztelet a kivételnek, a legtöbb orvos a betegség mögött képtelen felfedezni a beteget is, nem hogy annak családját. Különösen, de Istennek legyen hála, már hazánkban is, néhány helyen a gyógyító folyamatban egy egész *team* (csapat) vesz részt, amelyben külön szakember figyel a betegségre, és külön szakemberek a családra, és az azt körülvevő környezetre – hiszen a gyógyulás csak így válik valóssá és maradandó eredményt felmutatóvá.

A hozzáartozók, és különösen a sérültet gondozók, vagy a sérülttel együtt élő személyek megfelelő informálása és lelkigondozása egy nagyon fontos és lényeges folyamata a gyógyulás, vagy az új helyzethez való alkalmazkodás komplex útjának. Hiszen ezek azok az emberek, akiktől a sérült erőt merít, akikkel megosztja fájdalmait és örömeit, a legkülönfélébb kifejezési módokat használva, akiktől hitet és bizalmat nyer a továbblépésre vagy ellenkező esetben a stagnálásra, és végül a leépülésre. Ez értendő fizikai és lelki tényezőkre egyaránt.

Emiatt fontos megérteni a családnak – mint rendszernek – a működési módját. Hiszen ha a rendszer elemekből áll, ez feltételezi a kölcsönhatást. Ha pedig a rendszer egy eleme sérül, ezt a rendszer többi eleme is megsínyeli. Ám, minden fordítva is érvényes, azaz, ha javulás következik be, az egész rendszer működési módja javul.

Szükség van tehát mindenekfelett együttműködésre, és a lehető legtöbb belső és külső erőforrás felismerésére és mozgósítására. Ezek lehetnek szellemi, lelki, fizikai és pénzbeli értékek, barátok, alapítványok, szervezetek, környezet, társadalom. Mégis, a legfontosabb a hit, az Istenbe vetett bizalom, Akinek célja van a kialakult helyzettel, és Akinek egy pillanatig sem szűnik meg gondja lenni a veszteséggel sújtott családra. Es a legcsodálatosabb, hogy képes nyereséget, kincset feltární

Familia în care deficentul se naște, sau în care devine deficent – ca și fiecare familie – este un sistem unitar, care are diferențe părți. Acestea sunt membrii familiei cu locurile și rolurile bine definite atât în cadrul familiei, cât și în afara acesteia, în societate.

Cu toate acestea, din păcate, și în zilele noastre, în foarte multe locuri deficentul sau bolnavul de orice fel este tratat ca fiind un individ izolat.

Singura cale eficientă este ceea cea a tratamentului complex, în care deficentul este privit și tratat ca un membru al unei familii și al unei societăți în care trăiește, din care face parte. În continuare și noi așa trebuie să ne gândim, când vorbim despre deficienți, respectiv despre deficiență lor.

Cum spuneam și mai sus, familia este un sistem. Ca orice sistem, și familia are un echilibru.

Acest echilibru, în urma unor pierderi neașteptate se destramă. Criteriul acomodării la această nouă situație este găsirea, respectiv realizarea unui nou echilibru. Găsirea acestuia înseamnă acumularea forțelor aflate în familie, recunoașterea celor întâmpilate, aflarea și cunoașterea forțelor existente, a lucrurilor pozitive și negative care definesc situația dată.

Acestea sunt criteriile unei acomodări bune, care însă de asemenea cere forțe unite atât din partea familiei cât și din partea specialiștilor.

Paradoxal însă, exact această fază atât de necesară rămâne în cele mai multe cazuri nerealizată. Din păcate cei mai mulți specialiști nu văd bolnavul ci numai deficiența în sine, și să nu mai vorbim de familia acestui deficent. În străinătate, slavă Domnului deja și în țara noastră sunt locuri, unde în tratament nu participă un singur specialist, ci mai mulți, lucrând cot la cot într-o echipă, astfel fiind atenții la fiecare deficent în parte, cât la familia și mediul înconjurător al acestuia. Numai în aşa fel pot avea efecte de lungă durată tratamentele deficienților.

Informarea și tratamentul psihic al celor care se ocupă sau trăiesc împreună cu deficienții este esențial, deoarece ei sunt cei care dau putere și încredere deficentului pentru a trăi și a lupta mai departe.

Încă o dată, este foarte important înțelegere și privirea familiei ca un organism, în care dacă un element se schimbă, acesta duce la schimbarea fiecărui element al organismului – în bine sau în rău, depinde de situația dată. Este necesar munca în grup atât în familie – interfamiliară, cât și în afara familiei, din partea specialiștilor, împreună cu familia deficentului și cu mediul înconjurător al acestuia. Trebuie de asemenea luate în seamă toate forțele existente aflate în și în afara familiei, cum ar fi valorile psihice, mentale, fizice, condiții materiale, prietenii, fundații, organizații guvernamentale și nonguvernamentale, mediul și respectiv societatea.

Cu toate acestea însă, cel mai important este și rămâne credința bazată în Dumnezeu. Cine are ceva de spus vizavi de situația respectivă, și ceea ce nu scapă din ochi pentru nici o

s ott, ahol emberi szemmel a helyzet javíthatatlan.

Ez lenne az alapkőve a gyógyulás folyamatának, ha testben esetleg már nem is, de lelkiekben és szellemiekben minden bizonnyal. Próbák és mérőföldkövek egy olyan úton, amelyen az átvonulás a lényeges, a tökéletes és isteni út felé. Ennek megtapasztalását kívánom minden érintettnek, szívem teljes mélységből.

Varga Éva, pszichológus, pedagógus

singură secundă familia este aflată la nevoie.

Aceasta ar fi baza fiecărui tratament valoros și eficient, care dacă nu poate să producă rezultate fizice în cazuri unor deficiențe, poate să dea rezultate psihice. Situațiile respective sunt crize extraumane într-un drum omenesc spre cel Dumnezeesc. Dorești pentru toți cei care confruntă asemenea situații trăirea unor puteri și dragoste venite de la El.

Varga Éva, psiholog, pedagog

Ciszták a petefészekben / Chisturile ovariene

A petefészek cisztás elváltozása általában a fogamzóképesség zavarával járó állapot, amely legalább két különálló kórcsoportba sorolható: az egyik a policistás ovárium szindróma (PCOSZ), másik pedig az ún. „túlélő tűsző” tünetegyüttese. Az előbbi egy igen komplex anyageszerezavar, amelynek a kiváltó okai még ma sem teljesen ismertek. Legelfogadottabb az ún. inzulin-receptor elmélet, amely szerint egy genetikai eredetű, inzulinnal szembeni érzéketlenségről van szó a szövetek szintén. Jellemző tünetei az elhízás, a férfias típusú szörönvekedés megjelenése (az arcon, a melleken, a hason) a menstruációs zavarok beleértve a meddőséget is. Ultrahangvizsgálattal a petefészek megnagyobbodása mutatható ki, benne többszörös cisztás elfajulással (7-9 ciszta a kérgi részben). Bármennyire is furcsán hangzik, az ultrahanggal látható ciszták még nem igazolják ezt a kórképet, illetve a normál ultrahangos lelet nem zárja ki a PCOSZ-t. A magas inzulinszint miatt a betegségnek egyéb velejárója is van, mint a magas vérzsírszint, a magas vércukorszint vagy csökkent glukóz tolerancia és a magas vérnyomás. Bár a tünetegyüttest először nőkön írták le, ma már elfogadott tény, hogy ez a férfiak metabolikus szindrómájának megfelelője. A magas vérnyomással, alma típusú elhízással, diabétezzel és érelmeszesedéssel küszködő férfiak ebben a kórképben szenvednek. Mindkét nemnél igen jelentős szívérrendszeri kockázatot jelent ez a betegség, ugyanis az egyáltalan nem ritka PCOSZ-soknál hétszeresére nő a szívinfarktus gyakorisága. Nemcsak felismerése, hanem kezelése is felelősségteljes szakorvosi feladat. Régebben a petefészek szintén történő ék alakú bemetszéssel szabadítottak fel petesejteket az érésre, de ma már kóroki kezeléssel sikerül nemcsak a menstruációs rendellenességeket megszüntetni, hanem az anyagszere-állapotot is rendezni. Mivel igen nagy valószínűséggel egy genetikailag determinált kórképről van szó, a PCOSZ-ban szenvédő szülők gyermekeinél már serdülőkorban (esetleg előtte is) érdemes a szűrővizsgálatokat elvégezni, és a helyes életforma vagy terápia bevezetésével a minimálisra csökkenteni a betegség kialakulásának veszélyét.

Meg kell említenem a másik cisztás elváltozását is a petefészeknek, ugyanis ez az az állapot, amellyel rendszerint összetévesztik az előzőt. A „túlélő tűsző” szindróma esetén nincs szó az inzulin-receptor zavaráról, hanem arról, hogy a tűsző megérik, de nem reped meg, így nem termelődik a helyén sárgatesthormon. Általában féloldali elváltozásról van szó, és ultrahangvizsgálat során a meg nem repedt tűszőket keverik össze valódi cisztákkal - ezek tulajdonképpen sárgatestciszták. Ha ez az állapot hosszabb ideig tart (pl. tartós stressz esetén elmarad a tűszőrepedés) akkor akár elhízáshoz is vezethet, de a betegséget nem kíséri tartós meddőség. Ha az anyagszere-elváltozások nem is jellemzők erre, a betegségnek mégis lehetnek szövődményei, mégpedig a sárgatesthormonnal nem ellensúlyozott ösztrogén hormonok tartós hatása miatt. Ilyenek a méhdaganatok, a fibrocisztás emlőbetegség, esetleg emlőrák és az endometriózis.

Dr. Kolcsár Melinda

Dr. Kolcsár Melin

Modificările chistic ale ovarelor de obicei se caracterizează prin infertilitate, care se clasifică în cel puțin două sindroame distincte: sindromul ovarelor polichistice (SOP) și sindromul foliculului persistent. Primul este o tulburare metabolică complexă a cărei cauze nu sunt elucidate complet încă acum. Cea mai cunoscută este teoria receptorului insulină, în care este vorba de un sindrom de insulinorrezistență periferică, determinată genetic. Simptomele clinice caracteristice sunt obezitatea, apariția pilozității de tip masculin (la nivelul feței, a sânilor, a abdomenului), tulburările ciclului menstrual inclusiv sterilitatea. Ecografic se poate evidenția mărirea în volum a ovarelor, cu degenerări chistic multiple (7-9 chisturi în zona corticală). Poate suna ciudat, dar chisturile vizibile ecografic nu confirmă diagnosticul, și absența lor nu exclude diagnosticul de SOP. Din cauza nivelului crescut de insulină boala are și alte componente, cum ar fi nivelul crescut de lipide sangvine, hiperglicemie sau scădere tolerantă la glucoză și hipertensiunea arterială. Cu toate că sindromul a fost descris mai întâi la femei, azi se confirmă corespondența bolii și la bărbați sub denumirea de sindrom metabolic. Bărbații hipertensiivi, cu obezitate sub formă de mere, diabetici și cu ateroscleroză suferă de fapt în acest sindrom. La ambele sexe riscul bolilor cardiovasculare crește foarte mult, infarctul miocardic fiind de șapte ori mai frecvent la acești indivizi. Recunoașterea și tratamentul bolii este un act medical responsabil. Pe vremuri SOP se trata chirurgical prin rezecția cuneiformă a ovarelor cu scopul de a elibera ovulul, dar în zilele noastre prin tratament patogenetic se echilibrează nu numai tulburările menstruale dar și cele metabolice. Deoarece, cu mare probabilitate este vorba de o boală determinată genetic, la copii părinților cu SOP merită efectuat screening-ul bolii la pubertate (sau chiar înainte) și prin alegerea unui mod de viață sănătos respectiv introducerea precoce a tratamentului să se scadă la minimum riscul apariției bolii.

Cealaltă afecțiune ovariană care merge cu transformare chistică a ovarelor este sindromul „foliculului persistent”, deseori confundată cu SOP. În sindromul „foliculului persistent” nu este vorba de o tulburare receptorilă a semnalului insulinic, ci pur și simplu de absența ruperii foliculului maturizat. Astfel foliculul nu se transformă în corp galben și nu apare secreția hormonală de progesteron. De obicei apare unilateral, și prin examenul ecografic foliculul persistent se confundă cu un chist. Dacă această stare persistă (de ex. stresul prelungit inhibă ruperea foliculară) poate să apară și în acest context obezitatea, dar infertilitatea nu este de durată lungă. Chiar dacă tulburările metabolice nu sunt caracteristice și această boală poate avea consecințe nedorente. Cauza lor este dezechilibrul hormonal datorat persistenței folicului care secrează estrogeni. Astfel apar tumorile uterine, boala mamară fibrochistică, eventual cancerul mamar și endometrioza.

Törvények / Legislații

Az előző számban olvashattunk, tájékozódhattunk a központi köztézményekről, amelyeknek feladata a sérült személyek különleges védelmének megszervezése és megvalósítása. Az O.U.G. 102/1999 sz. 4. szakasza meghatározza, hogy a sérült személyek különleges védelme pénzbeli vagy természetbeli szolgáltatásokban, meg lakhelyen vagy szociális védelmi intézményekben nyújtott szociális szolgáltatás révén valósul meg. Ezen szakasz céljának megvalósításában vesz részt a Fogyatékos Személyek gondjaival foglakozó Társadalmi Párbeszédet folytató Konzultatív Országos Tanács (Nemzeti tanács).

A Nemzeti Tanács közérdekű konzultatív szerv, amely a fogyatékos emberek védelméről vonatkozó társadalmi párbeszéd intézményesítése céljából alakult.

A Nemzeti Tanácsban részt vesznek a Fogyatékos Személyek Országos Hatósága által kijelölt személyek, nemkormányzati szervezetek (amelyeknek feladata fogyatékos személyek különleges védelme), miniszteriumok és egyéb speciális központi közigazgatási szervek valamint azok a patronátus, jótékonytársi és professzionális szervezetek, amelyek támogatják a fogyatékos személyek különleges védelméről vonatkozó tevékenységeket.

A Nemzeti Tanács évharmadonként gyűlésezik vagy bármikor, amikor szükséges, a Fogyatékos Személyek Országos Hatósága hívására.

A Nemzeti Tanács támogatja a fogyatékos személyek különleges védelmével foglalkozó intézmények jó működését, konzultatív jellegű engedélyeket bocsát ki a fogyatékos személyekre vonatkozó törvénytervezetekre, részt vesz a fogyatékos személyekre vonatkozó stratégiák, politikák és nemzeti programok kidolgozásában és nyomon követi ezek megvalósítását.

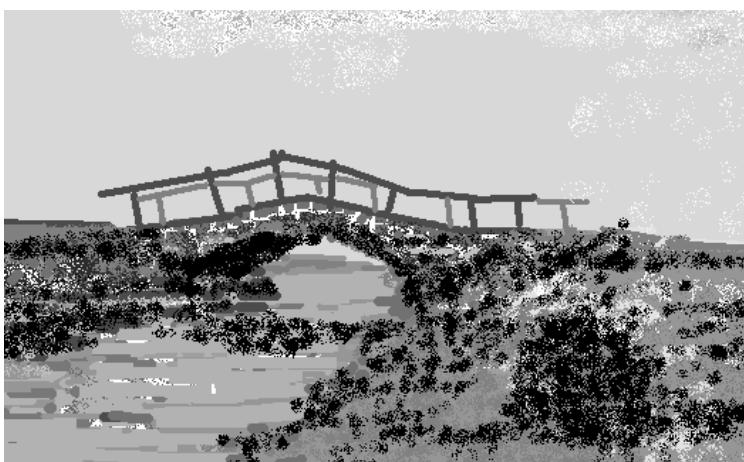
A fogyatékos személyek különleges védelméről vonatkozó tevékenységek eredményeinek időnkénti felmérését a Nemzeti Tanács végzi, és ugyancsak ez a szerv vizsgálja fölül a szabálytalanságokat és működésbeli zavarokat, amelyek felvetődnek a fogyatékos személyek védelmével foglalkozó intézmények tevékenységében és e hibák kijavítására megoldásokat ajánl a Fogyatékos Személyek Országos Hatóságának.

Bükki Orsolya jogvégzős

Építsünk hidakat! / Să construim poduri!

**Díjmentes Tanfolyam: Általános ismeretek sérült személyek életéről és környezetükről
Curs gratuit pentru însușirea cunoștințelor generale despre viața persoanelor cu dizabilități și mediul lor**

Octombrie - noiembrie 2005 október - november

Săptămânal / Hetente 2x5 oră / óra

Asociația Hifa-România, Asociația Handicapaților Locomotor jud. Mureș, Asociația Nevăzătorilor jud. Mureș, Caritas, Mâini Dibace

**Să-nvățăm să trăim alături de persoanele cu dizabilități!
Tanuljunk meg a sérültek mellett elni!**

Célok / Scopuri

*Megismertetni, és közelebb hozni a sérültek életmódját / A face cunoscut și a aduce mai aproape viața persoanelor cu dizabilități
Programfelelős / Responsabil program: Simon Judit-Gy., Varga Éva, Sipos Tünde*

Előadók / Mediatori:

Barabási Levente, általános asszisztens Caritas OBG (alapápolásról)

- a beteg szobája
- másodlagos megbetegedések
- izometriás gyakorlatok
- az ápolás folyamata
- a beteg testi higiéniája

Bükkösi Orsolya, jogász

- sérültek jogai és lehetőségei
- gondozók jogai és lehetőségei
- társadalom kötelességei a sérült személyekkel szemben
- törvények, új lehetőségek

Dávid Mária, Nemlátók Egyesülete (nemlátókról, Braille írás)

- a látássérültek életvitelé, életmódja, környezetével való kapcsolata
- a társadalom viszonyulása
- a családok viszonyulása
- hogyan segítsünk ilyen személyeknek, családoknak?
- akadálymentesítés
- Braille írás

Pethő Mária, orvos Ügyes Kezek Alapítvány (értelmi fogyatékosokról)

- mindenféle sérülést okozó betegségek, előzmények, megelőzések
- értelmi fogyatékosok életvitelé
- a családok viszonyulása
- hogyan segítsünk ilyen családokon?
- akadálymentesítés

Sipos Tünde, szociális asszisztens Caritas (hallássérültekről, jelbeszéd)

- jelbeszéd
- a hallássérültek életvitelé, életmódja, környezetével való kapcsolata
- a társadalom viszonyulása
- a családok viszonyulása
- hogyan segítsünk ilyen személyeknek, családjuknak?
- Akadálymentesítés

Szász Zsófia, szociál-pedagógus Mozgássérültek Egyesülete (mozgássérültekről)

- a mozgássérültek életvitelé, életmódja, környezetével való kapcsolata
- a társadalom viszonyulása
- a családok viszonyulása
- hogyan segítsünk ilyen személyeknek, családoknak?
- akadálymentesítés

Varga Éva, pszichológus:

- Hogyan látja a sérült, környezetét?
- Hogyan viszonyul a környezet a sérültekhez?
- Önismereti gyakorlatok
- Sérültek lelkivilága
- A sérültek hozzáartozónak lelkivilága
- Hogyan segíthetünk egy sérült személynek elfogadni állapotát /önmagát?
- Hogyan közeledjünk egy sérült személyhez?
- Hogyan közeledjünk egy egészséges személyhez?

Igeny szerint lehetőség nyílik beszélgetésre katolikus pappal ill. református lelkésszel.

Várjuk minden érdeklődő jelentkezését: sérültnek és nem sérültnek, korosztátytól függetlenül, 2005 szeptember 20-ig, a 247679 tel. számon

Barabási Levente, asistent general Caritas (îngrijire generală)

- camera bolnavului
- îmbolnăviri secundare
- exerciții musculare
- cursul îngrijirii
- higiena corporală a bolnavului

Bükkösi Orsolya, jurist

- drepturile și posibilitățile persoanelor cu dizabilități
- drepturile și posibilitățile îngrijitorilor
- obligațiile societății față de persoanele cu dizabilități
- legislația și noi posibilități

Dávid Mária, Asociația Nevăzătorilor (despre nevăzători, scrisul Braille)

- traiul, modul și mediul nevăzătorilor
- nevăzătorii în societate
- nevăzătorii în familie
- cum să ajutăm aceste persoane și familiile lor?
- accesibilitate
- scrisul Braille

Pethő Mária, medic, Fundația Mâini Dibace (despre boli și persoanele cu dizabilități psihice)

- bolile care provoacă diferite dizabilități, antecedentele și prevenirea acestora
- viața persoanelor cu dizabilități psihice și viața lor în familie
- cum să ajutăm aceste persoane și familiile lor?
- accesibilitate

Sipos Tünde, asistent social Caritas (despre persoanele surde și limbașul semnelor)

- limbașul semnelor
- traiul, modul și mediul surzilor
- surzii în societate
- surzii în familie
- cum să ajutăm aceste persoane și familiile lor?
- accesibilitate

Szász Zsófia, pedagog social, Asociația Handicapaților Locomotor (despre persoanele cu dizabilități fizice)

- traiul, modul și mediul persoanelor cu dizabilități fizice
- persoanele cu dizabilități fizice în societate și în familie
- cum să ajutăm aceste persoane și familiile lor?
- accesibilitate

Varga Éva, psiholog:

- Cum își privesc mediul persoanele cu dizabilități?
- Cum privește societatea persoanele cu dizabilități?
- Exerciții despre cunoașterea de sine
- Viața spirituală a persoanelor cu dizabilități și a familiilor lor
- Cum putem ajuta persoanele cu dizabilități să-și accepte starea lor?
- Cum să ne apropiem de persoanele cu dizabilități?
- Cum să ne apropiem de persoanele fără dizabilități?

Pe baza solicitării participanților, va fi posibilă consultanță cu preot ortodox, etc.

Așteptăm să ne contactați pentru dorința de participare: persoane cu și fără dizabilități, indiferent de vîrstă, până la data de 20 septembrie 2005, la nr. de tel. 247679

**TÁMOGATÁSRA VÁRÓ TERVEK 2005-BEN
PROIECTE ÎN ASTEPTAREA SPONSORILOR ÎN 2005**

Olyan családok felkeresése, akik felvállalnák néház anyagi helyzetben, családokban és családonk kívül élő gyerekek és fiatalok támogatását, Családok támogatása, Országos mozgássérültek és betegek Találkozója, Tanfolyamok sérült személyeknek, Tanfolyamok sérült személyek lelki, fizikai gondozásáról, Fraternitás: havi találkozók, kirándulások

Căutarea unor familii care pot și doresc să sprijine copii și tineri, care trăiesc în familie sau în afara ei și au dificultăți materiale, Sprijinirea familiilor în dificultate, Întâlnire pe țară a persoanelor cu deficiență fizică și bolnave, Cursuri pentru persoane cu deficiență, Cursuri despre viața persoanelor cu dizabilitate, asistență socială, Fraternitas: întâlniri lunare, excursii

**MEGVALÓSÍTOTT
TEVÉKENYSÉGEINK 2005-BEN**

ACTIVITĂȚI REALIZATE ÎN 2005

Gyereknap (vajai óvoda, Maros megye), Szováta-i kirándulás sérült személyeknek, Fraternitás Nagytalálkozó Szelcsei, Könyvkiadás: bemutató és tárlatmegnyitó mozgássérültek alkotásával

Ziua copiilor din Văleni - jud. Mureș, Excuse la Sovata pentru persoane cu dizabilitate, Tabăra Fraternitas Selters, Lansare de carte și vernisaj de expoziție cu lucrările persoanelor cu dizabilitate

RÉSZTVEȚTÜNK

AM PARTICIPAT

1%-os kampányon a Nem Kormányzati Szervezetek vásárán

Târgul ONG campania pentru 1%

VERSENY

Választójának a következő kérdésre: Melyik a Föld három legnagyobb szigete? A helyes megfejtést küldjék el címünkre legkésőbb 2005. november 25-ig.

Előző lapszámunk kérdésének megfejtése
„Melyek az afrikai szavannák jellegzetes patásállatai?”

A zsiráf, a zebra, az antilop-félék, az elefánt, és a gnu.

KÉRJÜK, TÁMOGASSA! Földterület vásárlását, sérült személyek központjának létesítéséhez!!!

S.O.S. S.O.S. S.O.S.

VĂ RUGĂM SĂ SPRIJINIȚI!

Cumpărarea unui teren folosit la construirea unui centru pentru persoane cu deficiență fizică!!!

**TÁMOGATJÁK TEVÉKENYSÉGÜNKET 2004-BEN
CEI CARE NE SPRIJINĂ ÎN 2004**

A LAP MEGJELENÉSÉT TÁMOGATTA A COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY ÉS A MOBILITÁS

EDITAREA ZIARULUI A FOST SPONSORIZATĂ DE FUNDAȚIA COMMUNITAS ȘI MOBILITAS

HIFA-AUSTRIA, MARKÓ BÉLA RMDSZ elnök / președinte UDMR, FUNDATAȚIA COMMUNITAS ALAPÍTVÁNY, FUNDATAȚIA ILLYÉS KÖZALAPITVÁNY, ICSSZM, DANONE SA, BIG IMPREST SRL, AMIC PROD SRL, ZIMEX SRL (Marosszentgyörgy / Sâng. de Mureș), MASTER DRUCK, TORDAI IMPEX SRL, ALY MONY COM SRL (Bolintineni / Bâlنتfalva), SC ALLCOLORS SRL (Nyárádtó / Ungheni Mures), SÁNTHA TIBOR, MEZEI ISTVÁN, ALFEUS ROMBAT (Iuliu Maniu 40), SIKÓ ÉVA, ROMHOLMA SRL, MINI PRIX, Marosvásárhely-i KERESZTELŐ SZT. JÁNOS TEMPLOM / BISERICA ROMANO-CATOLICĂ DIN CENTRU Tg-Mureș, CASA DEUS PROVIDEBIT HÁZ Marosvásárhely / Tg-Mureș, TRANSPORT LOCAL SA, PONDEROSA SRL, FOMCO SRL (Marosszentgyörgy / Sâng. de Mureș), MAROSVÁSÁRHELYI POLGÁRMESTERI HIVATAL / PRIMĂRIA TG-MUREŞ, GHERNER ELISABETA

Segíts, hogy segíthessünk! Ajută, ca să putem ajuta!
KÖSZÖNÜK! / MULȚUMIM!

Barátunk a marosvásárhelyi Rádió

A kedves hallgatók 2005-ben is hallhatnak sérült személyek életéről, problémáiról László Edit műsorában. Figyelje a hirdetéseket!

Prietenul nostru este Radio Mureș

Și în 2005 veți putea audii despre viața și problemele persoanelor cu deficiență în emisiunea lui László Edit difuzată în limba maghiară. **Atenție la anunțuri!**

RENDELJEN ÉS VÁSÁROLJON!

Sérült és beteg személyek által készített képeslapokat!

COMANDĂ ȘI CUMPĂRÁ!

Felicitări confectionate de persoane cu deficiență fizică și bolnavi!

Amennyiben tagja szeretné lenni Egyesületünknek, támogatni szeretné tervéinket, vagy újságunkban szeretne írni, jelentkezzen!

Dacă dorîți să fiți membru al Asociației noastre, să ne ajutați în realizările proiectelor sau să publicați în ziarul nostru, să ne contactați!

HIFA-RO INFO A Hifa-România Segítség Mindenkinek Egyesület negyedévi ingyenes hírlapja / Ziarul trimestrial gratuit al Asociației Hifa-România Ajutor pentru Toți

Főszerk. / Redactor sef: Simon Judit-Gy, **Főszerkesztő helyettes / Vice-Redactor sef:** Kalló Márton

Szerkesztő/Redactareazz: az egyesületi tagok / membrai Asociației,

Címünk/Adresa noastră: Hifa-România, Op. Tg-Mureș 2Cp.222 Tel:0265-247679.0744-529742 E-mail:hifa_ro@yahoo.com

Bankszámlaszám / Cont bancar: BCR Tg-Mureș str. Gh. Doja 1-3, Hifa-România Ajutor pentru Toți,

RO67RNCB3600000069550001/ROL, RO83RNCB3600000069550004/EUR,

RO56RNCB3600000069550005/USD

Kérjük, adományozza adója 1%-át! / Vă rugăm, donați 1% din impozitul dumneavoastră!

RO29RNCB3600000069550006/ROL1%

Cod fiscal: 13226582

Nyomatatja / Tipărește: Master Druck Tel: 0265-262359